

Domnul Walker a clipit. Deși făcuse o mulțime de lucruri în scurta lui viață, nu avusese niciodată o casă a lui. L-a privit pe Henry în ochii căprui și blânzi, apoi a privit îndelung la toți oamenii din holul hotelului, care treceau fericiți pe acolo. Thomas, care trecea pe lângă el împingând un cărucior, i-a făcut cu ochiul.

Câte peripeții vom trăi, și-a spus Domnul Walker, cu inima săltându-i de bucurie, și toate astea într-un parc!

Era o imagine cu un cățel galben stând între două fete, lângă un hotel șubred.

— L-am făcut pentru tine, a spus ea. Îți place?

Domnul Walker s-a gândit că ar putea fi cel mai frumos cadou pe care i-l făcuse cineva vreodată. A dat din coadă și și-a băgat boticul în burtica ei. Mirosea a creioane și a acadele.

— Ce idee grozavă! a exclamat ea. I-a spus repede ceva lui Omid, apoi a ieșit din spatele recepției.

— Vino, Domnule Walker! Ai ceva de făcut!

N-a fost nevoie să-l cheme de două ori. Labradorul a sărit după Monica, alunecând pe podeaua de marmură, așa cum era obișnuit.

— E o zi măreață astăzi, Domnule Walker, i-a spus Henry. Trebuie să ne pregătim pentru Balul Minunilor de Iarnă și toată lumea va avea ceva de făcut.

Domnul Walker ardea de nerăbdare. Era primul lui bal.

În ciuda orei matinale, holul de la intrare părea un stup de albine.

Henry a chicotit.

— Va avea forma unui urs polar imens. O vom primi mâine după-amiază.

Domnul Walker nu mai văzuse urși până atunci, dar le admirase blana de departe. Îi plăcea ideea unui urs în mijlocul sălii de bal și și-a propus să nu uite să-l cunoască în seara următoare.

Henry s-a așezat pe canapea lângă cele două fete și doamna Reeves.

— Unde rămăsesem? a întrebat doamna Reeves, punându-și ochelarii de citit. Sophie i-a înmănat cartea și

Henry Reeves

Tracy Strizke

Rebecca, Amanda și
Sophie Reeves

Thomas Glover

Dl Walker

Monica Matthews

Elvis Duffy

Remy Charron

Omid Abedini

Edith Browne

Meraj
Reddy

să meargă la plimbare și în general să fie de ajutor. După ce a fost dresat să fie un Câine Însoțitor, acest lucru îi suna extraordinar de bine Domnului Walker.

Voi fi un Labrador Ambassador, și-a spus cu mândrie Domnul Walker. Îi plăcea cum rimau „labrador” și „ambasador” și considera că este un semn bun.

— Am ajuns! l-a anunțat Tracy.

Și lui Tracy trebuie să-i placă parcurile la fel de mult cum îmi plac mie, s-a gândit Domnul Walker. Spera că se vor rostogoli prin noroi și vor găsi un băț cu care vor juca „Fugi și prinde-l”.

Au ajuns pe o alee lungă. La capătul acesteia era o clădire foarte înaltă. Era cea mai grandioasă intrare într-un parc pe care o văzuse vreodată Domnul Walker.

Este foarte înaltă, s-a gândit el, în timp ce bățâia codița, lovind bancheta mașinii. Când a încercat să vadă vârful clădirii, tot ceea ce a putut zări au fost norii. Chiar este înaltă.

